

Părțile din procedura principală

Reclamant: O. Tümer

Pârât: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Dispozitivul

Dispozițiile Directivei 80/987/CEE a Consiliului din 20 octombrie 1980 referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/74/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului precum cea în discuție în litigiul principal, potrivit căreia un resortisant al unei țări terțe care nu are reședința legală în statul membru respectiv nu este considerat un lucrător salariat care să poată pretinde o indemnizație de insolvență în special pentru creanțele salariale neplătite în cazul insolvenței angajatorului, în condițiile în care, în temeiul dispozițiilor dreptului civil al acestui stat membru, acest resortisant al unei țări terțe este calificat drept „lucrător salariat”, având dreptul la o remunerație care poate face obiectul unei acțiuni împotriva angajatorului său în fața instanțelor naționale.

⁽¹⁾ JO C 250, 31.8.2013.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 noiembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Scottish Land Court – Regatul Unit) – Robin John Feakins/The Scottish Ministers

(Cauza C-335/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Politica agricolă comună — Schemă de plată unică — Regulamentul (CE) nr. 795/2004 al Comisiei — Articolul 18 alineatul (2) — Rezervă națională — Circumstanțe excepționale — Principiul egalității de tratament]

(2015/C 007/10)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Scottish Land Court

Părțile din procedura principală

Reclamant: Robin John Feakins

Pârât: The Scottish Ministers

Dispozitivul

1) Articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 795/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a schemei de plată unică prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de ajutor direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de ajutor pentru agricultori, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1974/2004 al Comisiei din 29 octombrie 2004, trebuie interpretat în sensul că se aplică, pe de o parte, atunci când un agricultor îndeplinește condițiile pentru aplicarea mai multora dintre articolele 19-23a din regulamentul menționat, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1974/2004, și, pe de altă parte, atunci când un agricultor care îndeplinește condițiile pentru aplicarea a cel puțin unuia dintre articolele 19-23a din același regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1974/2004, îndeplinește în egală măsură condițiile pentru aplicarea a cel puțin unuia dintre următoarele articole: articolul 37 alineatul (2), articolul 40, articolul 42 alineatul (3) și articolul 42 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001.

- 2) Articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul nr. 795/2004, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1974/2004, este nevalid în măsura în care împiedică un agricultor care a suferit din cauza unor circumstanțe excepționale în sensul articolului 40 din Regulamentul nr. 1782/2003 să beneficieze atât de o ajustare a cuantumului său de referință în temeiul acestei dispoziții, cât și de un cuantum de referință suplimentar din rezerva națională în temeiul unuia dintre articolele 19-23a din Regulamentul nr. 795/2004, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1974/2004, în timp ce un agricultor care nu s-a confruntat cu astfel de circumstanțe și căruia i-a fost acordat un cuantum de referință calculat în conformitate cu articolul 37 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1782/2003 poate cumula acest cuantum și un cuantum de referință din rezerva națională în temeiul unuia dintre articolele 19-23a din Regulamentul nr. 795/2004, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1974/2004.

⁽¹⁾ JO C 260, 7.9.2013.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 6 noiembrie 2014 – Republica Italiană/Comisia Europeană
(Cauza C-385/13 P) ⁽¹⁾**

[Recurs — Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDER) — Programul operațional regional (POR) 2000-2006 pentru regiunea Campania — Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 — Articolul 32 alineatul (3) primul paragraf litera (f) — Procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Republicii Italiene cu privire la gestionarea deșeurilor în regiunea Campania — Decizie de a nu efectua plățile intermediare aferente măsurii din POR referitoare la gestionarea și la eliminarea deșeurilor]

(2015/C 007/11)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistat de P. Gentili, avvocato dello Stato)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Recchia și A. Steiblytė, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 252, 31.8.2013.

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 6 noiembrie 2014 – Comisia Europeană/Regatul Belgiei
(Cauza C-395/13) ⁽¹⁾**

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ape urbane reziduale — Directiva 91/271/CEE — Articolele 3 și 4 — Obligație de colectare — Obligație de tratare)

(2015/C 007/12)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: O. Beynet și E. Manhaeve, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezentanți: T. Materne și J.-C. Halleux, agenți, asistați de E. Gillet și A. Lepièce, avocați)